

at det ærede Medlem for Æbeltoft i sin Tid temmelig stærkt pointerede, at nu fik vi ingen Skattelove. Jeg hørte nok, at den ærede Minister sagde det samme, og Ministeren er jo Herre over det, men det ærede Medlems mange Gentagelser lød for mig, som om det var en Paakaldelse til Landstinget om at stille sig saaledes, at vi intet fik, og det beklager jeg meget. Min Stilling er, at vi skulle helst forhandle saa venligt som muligt med hinanden og dermed komme til en Overenskomst. Naar man stiller sig paa et fornuftigt og imødekommende Forhandlingsstandpunkt, ligesom man gjorde for en 5—6—8 Aar siden, da man forhandlede med Landstinget, tror jeg, at man vilde være i Stand til at naa at faa de to Skattelove, selv om vi ikke kunde faa de indrakte Skattelove.

J. H. Jensen: Da vi for en Tid siden havde de direkte Skattelove til 3dje Behandling her i dette Ting, udtalte jeg Ønsket om, at vi saa hurtig som muligt maatte faa Toldloven og Brændevinsskatteloven frem. Jeg havde nemlig en Følelse af, at saa længe de laa stille i Folketinget, ville vi heller næppe naa noget Resultat med de andre to, skønt jeg aldrig nogen Sinde har kunnet billige eller vil kunne billige Forbindelsen mellem disse 4 Love. Siden have vi jo lært Landstingets Stilling til Lovene at kende, og jeg er temmelig klar over, at de næppe udlevere de to, førend de se, hvorledes Forholdet vil blive med de andre to. Længe varede det ikke, før min Anelse desværre gik i Opfyldelse. Vi fik en Erklæring fra Landstinget, som klart godtgjorde, at Forholdet deroppe netop var saaledes. Frugten af denne Erklæring er saa bleven, at vi have faaet at se, hvad Folketinget vil gøre ud af Toldloven og Brændevinsskatteloven. De ere nu fremkomne, men desværre i en Form, som jeg ikke fuldt ud kan billige. Jeg tænker, at de fleste her i Tinget vare klar over, at efter den Stilling, jeg forhen har indtaget til en eventuel Skat paa Alkohol, kan jeg ikke være nogen Ven af den Dagsorden, som nu i Øjeblikket foreligger til Beslutning.

Naar Spørgsmaalet er, hvorfor jeg ikke kan være nogen Tilhænger af den foreliggende Dagsorden, har jeg to Grunde at anføre. Den første Grund er denne, at den næppe vil kunne undgaas, at Dagsordenen faar et saadant Udseende ude i Befolkningen, at man vil sige, at Folketinget gør sit til at standse Behandlingen af de

fire Skattelove. Vi fik jo for et Øjeblik siden at se, at Ministeren — jeg tør næsten sige med en vis Glæde — greb Lejligheden til at erklære, at nu var det Folketinget (*Finansministeren* [Hørring]: Det var ikke med Glæde!) Jo, i den ærede Ministers Udtalelse var der en vis Glæde over, at nu kunde det konstateres, at det var Folketinget og ikke Landstinget, som vilde standse disse Love. Jeg skal understrege denne Erklæring af Ministeren, men med det samme udtale, at jeg aldrig nogen Sinde vil godkende den. Jeg skal senere komme tilbage dertil. Men, som sagt, ude omkring i Befolkningen kan det let komme til at se ud, som om Folketinget kom til at bære en Del af Skylden for, at disse Skattelove standses, og i alt Fald vil Ministeren, efter hvad vi allerede nu have hørt, og de ligesindede oppe i Landstinget straks slaa fast som en Kendsgerning: Der kunne I se, det er Folketinget, som ingen Ting vil have gjort. Selv om man kan dele det saaledes, at man kan sige: Det er Landstinget, der dræber de tre Love, og Folketinget den fjerde, ønsker jeg ikke, at Folketinget skal have Fjerdedelen af Skylden, thi det tilkommer slet ikke Folketinget at faa den. Det er altsaa min første Grund, at denne Standsning af Brændevinsskatteloven bliver en lille Sten, som Folketinget lægger i Vejen for den Vogn, som drager frem med de tre andre Love, og da det er stædige Heste, vi have for oppe i Landstinget — og jeg tror, det samme er Tilfældet med Ministeriet — er det nok, at der lægges en saadan lille Sten i Vejen for Hjulene, for at Vognen skal gaa i Staa. Hvorledes det gaar hermed, vil jo imidlertid om kort Tid vise sig.

Den anden Grund til, at jeg stemmer imod Dagsordenen, er, at jeg synes, at den ikke bringer særlig Klarhed med Hensyn til Standpunkterne. Det er blevet sagt, at Landstinget forlangte klar Besked af Folketinget, og at denne klare Besked har Fler-tallet her i Tinget ment, at Landstinget burde have. Landstinget skulde efter de Herrers Mening føjes i dette Stykke. Efter min Mening skulde Landstinget ikke have været føjet heri, men det bliver, saa vidt jeg kan skønne, ikke en Gang føjet, thi hvad er det for klare Standpunkter, der her lægges for Dagen? Det siges i Dagsordenen eller i Betænkningen, at vi ikke ville give en Brændevinsskat under disse Forhold og for denne Toldlov, men der bliver med det samme i selve Betænkningen stillet i Udsigt, at vi ikke ere princi-